

τερα τά τε ἐλαφρὰ δόρατα καὶ τὰ βραχέα ξίφη τὰ ὅποια ἔφερον οἱ πελτασταί· καὶ ἐνταῦτῳ ἐπενόησαν ὑποδήματα τινα τῶν στρατιωτῶν εὐλυτα καὶ κοῦφα, τὰ ἀπ' ἐκείνου «Ἴφικρατίδας ὑποδέσεις» ὀνομασθέντα, καταστήσας οὕτω τοὺς πελταστὰς αὐτοῦ ἐπιτηδειοτέρους ἢ ἄλλοτε καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν ἐκ τοῦ συστάδην ἀγῶνα, διὰ τῶν νέων ἀκοντίων καὶ τῶν ξιφῶν· ἐπειδὴ δὲ ἀνέκαθεν ἦσαν τὰ μάλιστα εὐκίνητοι καὶ ἤδη ἠῤῥησε τὸ πρῶτον αὐτῶν τοῦτο διὰ τῶν νέων ὑποδέσεων, προδήλως ἀπέβησαν πολὺ τῶν ὀπλιτῶν δεξιώτεροι εἰς τινὰς εἰδικὰς περιστάσεις. Διότι, ἂν οἱ ὀπλίται διετήρησαν τὴν ὑπεροχὴν εἰς τοὺς ἐν πεδίοις ὁμαλοῖς ἐκ παρατάξεως ἀγῶνας, οἱ πελτασταὶ τοῦ Ἴφικράτους κατῖσχον αὐτῶν ὁσάκις προέκειτο νὰ ἐπιπέσωσιν αἰφνιδίως κατὰ τοῦ πολεμίου ἢ νὰ κυκλώσωσιν αὐτὸν ἢ νὰ συμπληρώσωσι τὴν ἦταν, ἰδίως ἐν χωρίοις ἀνωμάλοις. Ἐντεῦθεν ὁ Ἴφικράτης πολλάκις ἤδη ἔτρεψε περὶ Σικυῶνα τοὺς τῶν Λακεδαιμονίων συμμάχους καὶ ἠῤῥοκίμησεν εἰς διαφόρους κατὰ τὴν Ἀρκαδίαν ἐπιδρομάς· δὲν εἶχεν ὁμοῦς ἔτι ἀγωνισθῆ πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους αὐτούς, οἵτινες τούτου ἕνεκὰ γαυριῶντες ἐνέπαιζον τοὺς συμμάχους λέγοντες ὅτι φοβοῦνται τοὺς πελταστὰς «ὥσπερ μορμῶνας παιδάρια». Ἄλλ' ἔμελλον μετ' ὀλίγον νὰ τιμωρηθῶσι πικρῶς διὰ τὸν σαρκασμὸν τοῦτον.

Τὴν ἡγεμονίαν τοῦ περὶ Κόρινθον ἀγῶνος εἶχεν ἀναλάβει αὐτῆς ὁ Ἀγησίλαος, ὅστις, ὢν κύριος τοῦ Λεχαιῶν, τοῦ Κρομμυῶνος καὶ τοῦ Σιδουῆτος, ἐπέτυχε, κατὰ μῆνα Ἀπρίλιον ἢ Μαῖον τοῦ 392, νὰ καταλάβῃ καὶ τὸ Πείραιον καὶ τὴν Οἰνόνην, οὐ μόνον πλείστην πορισθεὶς λείαν καὶ πλείστους λαβὼν αἰχμαλώτους ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ πανταχόθεν ἤδη ἀποκλείσας τὴν Κόρινθον καὶ διακόψας τὴν μετὰ τῆς Βοιωτίας συγκοινωνίαν τῆς. Τοσοῦτο δὲ ἐκ τούτου ἐξεπλάγησαν οἱ σύμμαχοι, ὥστε ἔπεμψαν ἅπαντες καὶ ἰδίως οἱ Θηβαῖοι πρέσβεις πρὸς αὐτὸν περὶ εἰρήνης. Ὁ δὲ, πνέων ὑπέμετρον μῖσος ἑξαιρέτως κατὰ τῶν Θηβαίων, ἐφιλοτιμήθη νὰ ταπεινώσῃ αὐτούς, καί, προσελθόντας, ἐπροσποίηθη ὅτι δὲν τοὺς βλέπει, ἐνῶ εἶχον ἤδη πλησιάσει πολὺ. Οὕτω δὲ μεγαλοφρονῶν καὶ εὐχαριστούμενος περὶ τὴν ταπεινώσιν τῶν νενικημένων ἀντιπάλων ἐκάθητο ὁ Ἀγησίλαος ἐντὸς τινος περὶ τὸν λιμένα κυκλοτεροῦς οἰκοδομήματος ἔχων ἐστραμμένα τὰ βλέμματα πρὸς τὴν μακρὰν σειρὰν τῶν αἰχμαλώτων, τοὺς ὁποίους ἐν συνῳδίᾳ τῶν λακεδαιμονίων ὀπλιτῶν διερχομένους, ἐθεώρει μετ' ἀπορίας καὶ τὸ ἐνταῦθα συρρεῦσαν πλῆθος, ὅτε αἰφνης προσήλασεν ἵππεύς, τοῦ ὁποίου ὁ ἵππος ἦτο ἰδρωτὶ περιρροτός. Ὑπὸ πολλῶν ἐρωτώμενος τίνα φέρει ἀγγελίαν οὐδενὶ ἀπεκρίνατο, ἀλλὰ σπεύσας πρὸς τὸν Ἀγησίλαον καὶ ρίψας ἑαυτὸν κάτω ἀπὸ τοῦ ἵππου καὶ προσδραμῶν ἐλάλησε σκυθρωπός. Ὁ βασιλεὺς ἄμα ἀκούσας ἀνεπήδησεν εὐθύς ἐκ τῆς ἔδρας καὶ ἔλαβε τὸ δόρυ καὶ διέταξε τὸν κήρυκα νὰ καλέσῃ τοὺς πολεμάρχας, τοὺς πεντηκοντῆρας καὶ τοὺς ξεναγούς. Συνδραμόντας δὲ διέταξεν αὐτούς νὰ τὸν παρακολουθήσωσιν ἀνευ ἀναβολῆς, μετὰ τῶν περὶ αὐτούς φρουρῶν καὶ παρήγγειλεν ὅλα τὰ λοιπὰ τάγματα, τὰ ὅποια ἔτι δὲν εἶχον γευματίσει, νὰ φάγωσι τάχιστα ὅτι ἠδύναντο καὶ νὰ τρέξωσιν ὁμοίως κατόπιν αὐτοῦ. Μεθ' ὃ ἀνεχώρησεν ὡς ἀστραπή. Ἄλλὰ μόλις εἶχε προχωρήσει ὀλίγον καὶ τρεῖς ἔτεροι πάλιν ἵππεῖς προσελάσαντες ἀνήγγειλαν ὅτι τὰ πάντα εἶχον τελειώσει. Τότε διέταξε νὰ θέσωσι τὰ ὄπλα καὶ ἀναπαύσας ὀλίγον χρόνον τὸν στρατὸν ἀπήγαγεν αὐτὸν ὀπίσω τεθλιμμένος.

Θλιβερὰ τῶνόντι ἦτο ἡ εἶδησις, ἥτις ὡς ἀμειλίχως τις νέμεσις διέκοψε τοὺς θριαμβικούς διαλογισμοὺς τοῦ Ἀγησίλαου· οἱ πελτασταὶ τοῦ Ἴφικράτους εἶχον νικήσει καὶ ἐξολοθρεῦσει ὀλόκληρον Λακεδαιμονίων μόραν. Οἱ ἀμυκλαῖοι ὀπλίται εἶχον ἀναχωρήσει ἐκ Λεχαιῶν ἵνα ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ ἴδια καὶ τελέσωσι τὴν μεγάλην αὐτῶν πανήγυριν, τὰ Ἰακίνθια. Ἡ ὁδὸς ἦν ἔμελλον ν' ἀκολουθήσωσι, βαδίζοντες ἀπὸ Λεχαιῶν εἰς